

Proloog

Olivier had geen flauw idee dat zijn vrouw hem bedroog met iemand die twintig jaar jonger was dan hij. Hij werkte aan de haven en verplaatste met een grote hefruck elke dag negen uur lang containers van de ene zone naar de andere. Elke avond kwam hij laat thuis, uitgeput en bezweet, blij om zijn vrouw in zijn armen te nemen. Nog nooit had hij argwaan gekoesterd. Deze dag was anders.

Op deze dag reed hij in zijn grijze auto en de kofferbak was gevuld met zakjes heroïne. Hij was op weg naar een geheime afspraak, een afspraak die hem veel geld zou opleveren. Plots schoot iets hem te binnen en hij vloekte luidop. De ketting! Hij was de diamanten collier van zijn vrouw vergeten.

De klootzakken die Olivier anderhalf miljoen zouden geven, zouden hem verrot slaan als hij afkwam met enkel de heroïne. De heroïne én de ketting, dat was de deal. Hij remde brutaal en keerde haastig terug naar huis. 'Hoe kon je zo achterlijk zijn om die verdomde ketting te vergeten?' zei hij tegen zichzelf. Hij wist precies waar de collier lag. Op het nachtkastje naast de klokradio. Hij parkeerde de auto slordig voor zijn huis en stapte snel naar binnen. Hij was in de keuken toen hij geluiden hoorde die hem vreemd in de oren klonken. Kreunende geluiden. Seksuele geluiden. 'Godverdomme, zeg dat het niet waar is,' mompelde hij.

De deur van de slaapkamer die op een kier stond, vloog open door Oliviers stampende voet. De naakte personen op het bed schrokken zich te pletter. Hun kleren lagen op een slordig hoopje in de hoek van de kamer. Het is nog maar een knaap van 25 jaar, dacht Olivier bij zichzelf. Toch greep hij de jongen stevig bij zijn nekvel vast en gooide hij hem door de kamer. 'Smerig onderkruipsel.'

'Olivier!' schreeuwde de vrouw op het bed. 'Doe hem geen pijn!' De jongen knalde tegen de kast aan.

Het gezicht van Olivier was paars uitgeslagen. Hij wendde zich tot zijn vrouw. 'Hoe kon je?' mompelde hij. 'Hoe kon je mij zo bedriegen?' riep hij daarna. 'Wat heb ik godverdomme verkeerd gedaan?' Hij trok haar aan haar haren.

Ze huilde. 'Schat, lieve schat, het spijt me.'

Hij beukte haar hoofd meerdere malen tegen de muur aan. Toen loste hij haar en ging hij de trap af. Ze bleef met inwendige bloedingen op de vloer achter.

'Carla,' sprak de jongen die naar haar toekroop. 'Carla...'

Olivier was terug. Nu hield hij woest een glimmend broodmes in zijn hand. De jongen sprong recht en duwde de man. Olivier botste met zijn achterhoofd tegen de deurstijl. Hij viel plat neer en gaf daarna geen kík meer.

'Kom, Carla,' zei de jongen voor hij haar het huis uitdroeg. Hij nam de autosleutels uit Oliviers broekzak en plaatste haar voorzichtig op de achterbank van de auto. 'Alles komt in orde. Ik breng je onmiddellijk naar het ziekenhuis.' Hij had de drugs in de kofferbak opgemerkt, maar dat weerhield hem niet om de baan op te rijden.

De wagen snelde de straat op, alle verkeerslichten negerend. De jongen had zijn gordel niet aan; dat was nu de minste van zijn zorgen. 'Hou vol, lieverd. Hou vol.' Hij bekeek haar in de achteruitkijkspiegel en zag de wonden en tranen op haar gezicht.

De auto raasde over het asfalt, hij haalde een camionette in en negeerde nogmaals een verkeerslicht. Hij maakte een scherpe bocht en reed plankgas verder, tegen de wind in. Plotseling verscheen er een fietser om de hoek op het einde van de straat, een snotneus die zijn aandacht er niet bijhield.

Tuut! klonk het vanuit de auto. De banden slieden. De wagen week uit en knalde tegen een bushokje aan. Het lichaam van de bestuurder werd door de voorruit gekatapulteerd. Hij was op slag dood. Het bushokje, dat eerder een mooi blauw hutje leek te zijn, was nu vernietigd. Jody Hoster – een jonge moeder en tevens de dochter van Adam Hoster – stond te wachten aan die bushalte. Zij overleefde het niet.

De jongen op de fiets zag het auto-ongeluk voor zijn neus gebeuren. Hij bevroor even, maar reed na een paar tellen weg, als een bange haas. Het zette een onstuitbare reeks van gebeurtenissen in gang, als een rij vallende dominoblokjes. Het was het begin van een doolhof vol verhalen.